

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

De decimo, quod est ingenio rudibus scientiam conferre, n. 41

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

erat autem Dominica ante Aduentum, in qua Antiphona est super Magnificat: *Qui exalorum contines thronos, & abyssos innumeris, terram pugno concludis, exaudi nos in gemitibus nostris.* Ipse vero sanctus intrans Oratorium, effudit animam suam in oratione cum multis lacrymis diuinam interpellans clementiam. Ac quietescentes ejus consilio fratres eandem Antiphonam tanto intentius cantabant, quanto fortius cantantes angustia premebat, & ad eantandum incitabat. Flexus pius Dominus lacrymis seruium suorum, Imperatoris cor mutauit, & missæ sunt literæ sub festinatione, ut manerent, orenique pro Imperio. Ex his poteris colligere, quam efficacies sint in auribus Dei lacrymæ contritionis. hæc Casarius.

gestam Thomas Cantipratenfis libro 1. apud cap. 23. par. 2. & 3. in hunc modum narrat. *donatur. Cantipra-*
Filia fuit viri pauperissimi, & cum puella non- *tenfis*
dum septennis muto interius seruire spiritus traheretur, rogauit patrem cum lacrymis, ut sibi psalterium compararet cui pater. Vnde, inquit, filia psalterium comparabo, qui vix tibi quotidie panem lucrari sufficio? Mox illa conuersa suppliciter ad matrem Christi orauit, & dixit: O beata Maria mater Christi, da mihi psalterium, quod pater dare non potest, & ero perpetuo ancilla tua. In hac igitur simplicitatis prece perseverauit illa per annum, & ecce in fomnis apparuit ei beata Virgo Maria ferens, ut ei videbatur, in manu duo psalteria, & dicens ei: Accipe nunc filia mea ex duobus quodcumque elegeris. Nec mora, ubi cum maximo tripudio elegit unum, disparente B. Virgine, puella de fomnis euigilans, nihil inuenit in manibus suis, & illasam se conquerens à matre Christi, flere cepit uberrime. Quod ut audiuit pater irrisit filia, & consolans eam Vade, inquit, tantum diebus Dominicis, & festiuis ad magistram, quæ filias diuinum psalterium docet, & primo discas legere, & postea B. Maria tibi psalterium forsitan procurabit. Mira res, quod ubi puella simpliciter accepit, & ad magistram, quæ diuinitus filias docebat, venit, psalterium inspexit, & legit: & sic B. Maria multo miraculosius promissum suæ dignationis impleuit. Quod ut viderunt honestæ & diuites matronæ parochiæ, emerunt puellæ psalterium, & subsequenti tempore cum eam in Christi seruitio alacrem cernerent, & deuotam, eidem juxta Ecclesiam cellulam pro reclusorio locauerunt, in quæ, ut idem auctor testatur, (qui eam familiariter nouit) inclusa manebat, & lorica ferrea ad carnem induta, asperitiam vitam ducens orationibus vacabat, sic ille.

Alia simi
lia exem-
pla
Cap. 35.
Simile quid in Ordine Prædicatorum accidisse diximus cap. 35. cum Innocentij 1. V. tempore, ob eorum priuilegia impedita, iactarentur magno turbine, à quo Deiparam indictis precibus, & quotidianis Litanij inuocantes, liberati sunt.

Idem in quadam contra Societatem nostrâ excitata procella evenit, quæ implorata Deiparæ ope, & indictis ejus Litanij sedata est, quemadmodum c. 35. diximus.

De nono beneficiorum genere, quod est in rebus etiam paruis benignè exaudire.

DEIPARA IN REBUS ETIAM PARUIS suos clientes exaudire non de dignatur. ex Gregorio, & ex Thoma Cantipratenfi.

S. Bonifa-
ciæ Ferenti-
na Ciuita-
ti Episco-
po, duo de-
cim num-
mos au-
reos, elec-
tosyna no-
mine roga-
ta B. Vir-
go suspendi-
ta.
Psalterii
seruati
puella à
Deipara

40 Sanctus Bonifacius Ferentinæ Ciuitatis Episcopus, cum duodecim aureos sui nepotis, eo infcio in elemosynam pauperibus erogasset, eosque postea nepos sibi restitui importunè flagitaret; B. Virginis Ecclesiæ in gressibus, elevatis manibus, excelsis vestimento orauit, ut ei redderet, unde turris nepotis insania mitigaretur: tunc repente in veste inuenit duodecim aureos, perinde fulgentes, quasi ex igne producti eadem hora fuissent. hæc ex Gregorio lib. 1. dialog. c. 9.

Puella quoque septennis psalterii libellum, (qui ante artis impressoriæ inventionem carerebatur,) à Deipara enixè petens, legendi peritiam cum psalterio est consecuta. Rem

De decimo beneficiorum genere, quod est ingenio rudibus scientiam conferre.

HERMANNUS CONTRACTVS SÆCRARUM scripturarum scientiam à Deipara consequitur.

HERMANNUS Contractus sic dictus, Hermannus quod omnibus corporis membris in-

Tu 3 de à

de à

*graculus
scientiarum
peritiam à
Virgine
consequi-
tur.
Trithem.*

de à iuventute captus esset, ex Comite de We-
ringen nobili genere in Suevia ortus, Cæno-
bra Ordinis S. Benedicti, circa annum Domi-
ni 1060. claruit. ei cum teste Trithemio cap. 2.
de viris illustribus Ordinis S. Benedicti c.
84. Dei Genitricem pro valetudine conse-
quenda enixius precaretur; ab eadem per vi-
sum opto datur, utrum omnium scriptura-
rum scientiam, an bonam corporis valetudi-
nem consequi mallet: cumque illud huic præ-
tulisset: ex eo tempore cum rudis esset, & idiota,
rebus tamen spiritualibus, ac pietati deditus,
& scripturarum studio accensus, usque eo
profecit, ut & in diuinis literis, & in omnibus
humanis disciplinis, Philosophia, Astrono-
mia, Musica. Poësi ad summam eruditionem
peruenerit, nullique ætate sua secundus fuerit:
trium quoque linguarum idiomas, Latinæ
scilicet, Græcæ, & Arabicæ (cujus quidem
plus propter Philosophos Arabes, qui eo tem-
pore clarebant, non parum utilitatis afferebat)
perinde callebat, ac si eas cum nutris lacte
suxisset. hæc omnia ex Trithemio. Ab eo-
dem hoc Hermanno, teste Trithemio, edita est
inter alia Cantica, Antiphona illa in Ecclesia-
stico officio celebris, cujus initium est *Salua*
Regina, usque ad eam Virgini grata, ut ab Ange-
lis decantari audita sit, & plurima circa eam
miracula, quemadmodum cap. 39. dicimus,
contigisse narrenter.

*Angeli Sal-
uæ Regina
canentes
audiuntur
Cap. 39.*

RUPERTVS TVITIENSIS DEI-
para favore doctissimus euadit.

*Rupertus
Tutienfis
scientiarum
eruditione
à B. Virgi-
ne accept.
Trithem.*

42 **N**ec verò prætereundus est Rupertus
Abbas Tutienfis, qui æquè vita, ac do-
ctrina clarissimus anno Domini 1020. floruit:
nam cum Idiota esset (inquit Trithemius lib.
cit. cap. 109.) & parum de scripturis sanctis
posset intelligere; orationibus tamen, & de-
uotioni semper intentus, beatissimam Dei ge-
nitricem Mariam sedulis precibus orabat, qua-
tenus sibi à filio suo Domino nostro Jesu Chri-
sto, qui fons est sapientiæ, intellectum, &
scientiam scripturarum impetraret. Appa-
rens igitur ei beatissima Virgo in visione dixit;
Orationes tuas audiui, postulata impetraui;
ecce omnium scripturarum tibi arcana pate-
scunt, ita ut similem hoc tempore habeas ne-
minem, Tantum ne torpescas otio, ne gra-
tiam tibi collatam prætereas. Alia insuper
secretiora sibi dicta fuisse in quodam loco sa-

tetur, quæ tamen non audeat exprimere: ex eo
igitur tempore, usque ad diem mortis suæ, tan-
to amore, & desiderio sacras scripturas intel-
lexit, & exposuit, ut ab earum studio nunquam
cessaret: semper legit, orauit, aut scripsit, ut no-
horis quidem, iuxta morem cæterorum, parceret
nocturnis, quod ut liberius posset facere, cura-
ram temporalium rerum alijs commisit ido-
neis, ipse internis tantum studijs insistebat. hæc
ad verbum ex Trithemio.

ALBERTVS MAGNVS DEI PARÆ
beneficio ingenij acumen in scientijs
est adeptus.

43 **N**ec absimile est, quod de Alberto Ma-
gno legitur apud Ferdinandum à Ca-
stillo 2. par. Chronic. S. Dominici lib. 3. cap.
45. Is cum ab in eunte ætate Virginis colenda
studio, in primis esset in ejus honorè tanquam
peculiaris Advocatæ, certum quandam pre-
cum numerum, veluti famulus sui penum
singulis diebus perfoluebat, eamque obnixè
orabat, ut actiones suas omnes ad diuinum
obsequium, & animæ salutem dirigeret; seque
in eo vitæ statu, qui huic fini conlequendo
maximè congrueret, quasi manu sua colloca-
ret. tandem B. Virgo ei apparuit, ac minicè
recreatum admonuit, terrena rebus omnibus
nuncium remitteret, ad Prædicatorum Ordine-
nem sese conferret. quod cum post aliquod
tempus nonnullis difficultatibus exhaustis
perfecisset, ac litterarum studijs operam daret,
esseque inter alios condiscipulos ingenio ru-
dis, & ad discendum planè ineptus, tanto ani-
mi dolore affectus est, ut de religiose vitæ in-
stituto deserendo, magnis tentationum flucti-
bus agigaretur.

Cum autem in eo cogitationum confictu
versaretur, nocte quadam per quietem sibi
visus est discessum à religione constituisse,
& jam per scalas ad ostium eo consilio pro-
perare, cum vigipes quatuor specie formo-
sissimæ transiunt ei prohibuerunt, à quibus
una, cum cur abire vellet, interrogaretur,
causatus est ingenij sui tarditatem. Verum
illa blandè hominem consolata monuit, ut
à Deipara mox affatura, cujus se ancillæ
profitebantur, certam opem expectaret: &
jam ab ijs ad Deiparam perductus, & beni-
gnè ab ea exceptus, cum interrogaretur quid
potissi-

*Alberti
Magno
doctrinam
de pietate
per as
lumen.*

potissimum expeteret respondit ipse, cupere se in Philosophia, cui eo tempore operam dabat, plurimum excellere. Deipara bono eum animo esse iubens, in ea facultate in insigni eruditione eum euasurum prædixit, additque, Vt autem intelligas mea ope, non tuo ingenio id te affecurum, extrema vita omnem doctrinam inter docendum ex tempore amittes, tradunt alij, quia naturalem scientiam potius, quam adolefcens attigerat, & non diuinam sibi dari poposcisset; idcirco hoc ei in extrema vita euenturum, Deiparam illi significasse, quicquid fuerit, ex illa hora breui in literis eos progressus fecit, vt præstantissimus suæ ætatis Philosophus sit habitus, & Magni nomen consecutus quod tum docendo, tum scribendo satis testatum posteris reliquit plurimos enim, eosque eximios habuit auditores: in ijs S. Thomam Aquinatem, Doctorem planè Angeli cum & Ecclesiæ lumen; plurimos etiam libros in Theologicis, & Philosophicis eruditione, & doctrina relectissimos edidit: in ijs de Virgine sua singulari patrona, librum prorsus admirabilem composuit. Nec tamen propterea tantus, ac talis Doctor ea, quæ ad spiritus profectum pertinent, negligebat: nam puritati cordis, regulari disciplina, & orationi minuscè studebat quod constantissimè de Alberto testatur Thom. Cantipratensis eius auditor, veluti testis oculus, in lib. 2. apum cap. 57. num. 50. Tandem sub vitæ fine, senio confectus dum è cathedra doceret, omnium, quæ ad litterarum scientiam pertinent, repente oblitus, hæc quæ sibi adolefcenti acciderunt, narrauit; seque ad vitæ terminum peruenisse testatus est. itaque discessit, auditoribus cum lachrymis vberit non secus, ac si iam obijisset prosequentibus, reliquum deinde vitæ, in oratione, alijque pietatis officijs ad extremum vitæ spiritum maxima vitæ sanctitate traduxit.

Atque hæc de nonnullis, qui scientiarum, cognitionem Deiparæ opè iunt consecuti Consulto verò in præsentia prætereundum existimauimus Vdonem Episcopum Magdeburgensem, qui licet à Deipara scientiam sit adeptus, multis postea sceleribus, Dei in se iudicium prouocauit: quare & miserabili morte extinctus est; cuius historiam plenius in tract de Exemplis Deiparæ executi sumus.

De vade cimo beneficiorum genere, quod est martyres confortare.

DEIPARA CONFORTATRIX SANCTORUM Theodori, & Theophanis.

44 Inter alia Deiparæ beneficia, quibus suam, quam de fidelibus curam gerit, facile declarat, illud est; quod eos ad martyrium pro Christo fortiter lubeundum roborat, quem admodum apud S. Brigittam in sermone Angelico cap. 19. Angelus dixisse scribitur his verbis, Virgo Maria in hoc mundo ante Assumptionem ad bonorum confortationem, & errantium correctionem remanere permissa est. Erat enim magistra Apostolorum, Consolatrix Martyrum, Doctrix Confessorum, clarissimum speculum virginum, Consolatrix viduarum in coniugio viuencium saluberrima monitrix, atque omnium in fide catholica perfectissima Roboratrix. & mox Martyres quoque ad tribulationes gaudenter pro Christi nomine sufferendas animabat, qui pro ipsorum, & omnium salute, quam pluribus tribulationibus se ipsum sponte exposuerat, asserens se ipsam ante filij sui mortem 33. annis tribulationem cordis indefinenter in omni patientia pertulisse. hæc S. Brigitta, nos exemplisid confirmemus, si enim dum inter mortales degeret, id efficiebat, quanto magis idem in coelis regnans præstabit, vt propterea à Bonauentura in Lytanijs Deiparæ, ipsa iure optimo dicatur Confortatrix Martyrum.

SS. Theodorus, & Theophanes fratres à pueritia in Monasterio S. Sabæ nutriti, cum postea pro sanctarum Imaginum cultu aduersus Leonem Armenum verberibus affecti, & exilio relegati strenuè decertassent: rursus Theophilo Imperatori Iconomacho constanter resistentes multa tormenta perpessi, in suis cruciatibus Deiparæ opem implorabant, quid in epistola ab eodem S. Theodoro ad Ioannem Cyzici Episcopum data, videre licet, vbi de hac ipsa re, & de tormentis sibi, fratrisque pro eodem cultu sanctarum Imaginum illatis agitur: cuius verba hæc sunt, Imperator iussi nos exui, cum ambo autè exuti essemus verberabat ego, sic assidue clamante Imperatore, & eos, qui flagellabatur, adiuuante, Sic te in

S. Brigitta Reuelatio de Spiritu sui misericordiam Deiparæ.

SS. Theod. & Theophanes fratres in cruciatibus Deiparæ innocentiæ.

Albertus Magnus doctor in artem de pietate & aculari sumus.

Thomas Cantipratensis.